

Изменението на климата

Резолюция на Европейския парламент относно изменението на климата

Европейският парламент,

- като взе предвид дванадесетата Конференция на страните (COP 12) по Рамковата конвенция на Организацията на Обединените нации за изменението на климата (UNFCCC) и втората сесия на Конференция на страните, която представлява заседание на страните по Протокола от Киото (COP/MOP 2), проведена в Найроби, Кения от 6 до 17 ноември 2006 г.,
 - като взе предвид своите предишни резолюции относно изменението на климата, и по-специално резолюциите от 16 ноември 2005 г. относно „Спечелване на битката срещу глобалното изменение на климата“¹ и от 26 октомври 2006 г. относно „стратегията на Европейския съюз за Конференцията в Найроби (COP 12 и COP/MOP 2)“²,
 - като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавен „Ограничаване на глобалното изменение на климата до 2 градуса по Целзий - Пътят напред до 2020 г. и след това“ (COM(2007)0002),
 - като взе предвид заключенията, които бяха официално приети на 2 февруари 2007 г. на 10-та Сесия на работна група I на Междуправителствената комисия по изменение на климата (IPCC), която се проведе в Париж, като принос към Четвъртия оценителен доклад на IPCC, който описва настоящите научни познания за влиянието на човека и природните фактори върху изменението на климата и прави прогноза за бъдещото изменение на климата,
 - като взе предвид член 103, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че неотдавнашните екстремни атмосферни явления, като например опустошаващия ураган „Кирил“, доведоха до още по-интензивен дебат за изменението на климата;
- Б. като има предвид, че едно отделно екстремно атмосферно явление може и да не бъде пряко свързано с изменението на климата, но не трябва да се пренебрегва факта, че много учени виждат връзка между повишената интензивност на екстремните атмосферни явления и изменението на климата;

¹ ОВ С 280 Е, 18.11.2006 г., стр. 120.

² *Приети текстове*, Р6_ТА(2006)0460.

- В. като има предвид, че научните доклади напоследък дават основание за безпокойство, че вече започналите процеси на изменение на климата могат да се ускорят под влияние на различни форми на верижна реакция,
1. Подчертава необходимостта от спешно предприемане на конкретни действия на глобално равнище за справяне с изменението на климата, както и необходимостта от политическо ръководство за придвижване на процеса;
 2. Приветства, в този контекст, факта, че както Европейската комисия, така и настоящото председателство са поставили изменението на климата в центъра на политическия си дневен ред;
 3. Настоятелно призовава Европейския съюз да продължи да изпълнява водещата си роля в преговорите с оглед създаване на международна рамка за изменението на климата за периода след 2012 г. и да поддържа високото равнище на амбиция в бъдещите дискусии с международните си партньори;
 4. Настоятелно призовава Европейския съюз да покаже решителността си, като предприеме действия по отношение на изменението на климата чрез постигане на измерим напредък по намаляване на емисиите на парникови газове (GHG) и постигане на своите вътрешни и международни цели за намаляване на емисиите;
 5. Признава, че делът на ЕС в емисиите на парникови газове (GHG), който съгласно Четвъртото национално съобщение от Европейската общност в съответствие с UNFCCC (COM(2006)0040), възлиза на 14 %, може и да изглежда нисък; подчертава, независимо от това, че измерен от гледна точка на емисиите на глава от населението, делът на ЕС е един от най-високите в света; с цел намаляване на тези различия, припомня на Комисията и държавите-членки техните задължения по Протокола от Киото и споразуменията от Маракеш за осигуряване на допълняемост на използваните от тях гъвкави механизми;
 6. Подчертава необходимостта от значително ускоряване на международните преговори по рамката за периода след 2012 г., така че да се гарантира, че между първия и втория периоди на поемане на ангажименти по Протокола от Киото няма прекъсване и да се даде на международната общественост време за планиране на необходимите мерки; отново призовава за постигане на споразумение до края на 2008 г. или най-късно до 2009 г.;
 7. Подчертава, че ЕС следва да базира стратегията си върху предположението, че на международно равнище ще бъде постигнато споразумение относно изменението на климата за периода след 2012 г.; счита, следователно, че още е твърде рано на този етап да се обсъжда резервна стратегия при непостигане на такова международно споразумение;
 8. Припомня, че както се посочва в неговите резолюции от 16 ноември 2005 г. и от 26 октомври 2006 г., и частично се признава от Комисията в нейните съобщения, стратегията на ЕС относно изменението на климата следва да се базира на следните ключови цели:
 - i) ограничаване повишаването на средната глобална температура до 2°C в сравнение с нивата от преиндустриалния период;

- ii) поемане на ангажимент за общо намаляване на емисиите за всички индустриализирани страни с 30% до 2020 г., в сравнение с нивата на емисиите през 1990 г., с оглед постигане на намаление от порядъка на 60-80% до 2050 г.;
9. Изразява съжаление за липсата на яснота по отношение на "пакета от мерки за енергията и климата" на Комисията, във връзка с целта за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г.; подчертава, че е необходимо да се постигне общо намаление от 30 % за всички индустриализирани страни намаление, за да е налице приемлива възможност за постигане на целта на ЕС за ограничаване повишаването на средната температура до 2°C;
 10. Настоява ЕС да основава всички свои вътрешни политики и мерки на целта за понижаване на емисиите с 30 % до 2020 г. в сравнение с равнищата от 90-те години;
 11. Подчертава, че за да се постигне споразумение на международно равнище за 30 % намаление на емисиите на парникови газове във всички индустриализирани страни, Европейският съюз следва да съсредоточи усилията си не само върху политиката за околната среда, но също и върху външната политика и международната търговска политика, както и върху готовността за промяна в търсенето на енергия и други природни ресурси, и този контекст, следователно, трябва да се включи в обсъждането на стратегията за постигане на горепосочената цел;
 12. Счита, че икономически развитите държави-членки са изнесли голяма част от техните енергоемки и ресурсоемки дейности и технологии в по-слабо развити страни, където същите дейности най-вероятно водят до отделяне на повече емисии на парникови газове; следователно, настоятелно призовава Комисията и държавите-членки да установят политики за предотвратяване на тези практики;
 13. Настоява за поемане на конкретна отговорност от развитите страни при решаване на въпроса с изменението на климата на световно равнище; призовава, следователно, страните по Приложение I да спазват поетите от тях ангажименти и да си поставят амбициозни цели за втория период на поемане на ангажименти след 2012 г.; призовава още тези индустриализирани страни, които не са ратифицирали Протокола от Киото, да преосмислят позицията си, да предприемат строги национални мерки и да играят активна роля в бъдещи международни преговори, с оглед участието им в бъдещо преодоляване на изменението на климата;
 14. Призовава Комисията и държавите-членки да проучат възможността за предприемане на мерки за адаптиране на търговията, с цел компенсиране на краткосрочните конкурентни предимства, които производителите в индустриализираните страни можеха да имат, ако ги нямаше ограниченията върху количеството на въглерода;
 15. Отново предлага преразглеждането на Схемата за търговия с емисии (ETS), с цел хармонизиране на метода на разпределение на базата на сравнение на резултатите и търговия с емисиите; предлага да бъде намалено безплатното разпределяне на сертификати за емисии и предлага на държавите-членки набраните, например чрез търгове, средства да бъдат върнати на засегнатите граждани и предприятия;
 16. Изразява съгласие с Комисията, че страните, за които не важи Приложение I, трябва

да се включат по-пълно в процеса, но подчертава, че развиващите се страни не могат да се третират общо и че дейностите, предприети от или в развиващи се страни, трябва да се диференцират въз основа на специфичното положение на страната; подчертава още, че от най-слабо развитите страни не трябва да се изисква да поемат никакви ангажименти;

17. С цел осигуряване на равнопоставеност на международно равнище, призовава Комисията и държавите-членки да обмислят предлагането на секторни цели за енергоемките експортни производства в страни, които не са поели задължителни ангажименти за намаляване на емисиите, като допълнение към задължителните цели за емисиите на индустриализираните страни;
18. Подчертава, че енергийната политика е съществен елемент от глобалната стратегия на ЕС по отношение изменението на климата; диверсификацията на възобновяемите енергийни ресурси и преминаването към по-ефективни енергийни технологии има голям потенциал за намаляване на емисиите, като в същото време осигурява по-малка енергийна зависимост от външни източници;
19. Смята, че настоящата липса на ефективност на много електроцентрали е основна причина за проблема на глобалното затопляне и приканва Комисията да представи предложения, които изискват от държавите-членки да гарантират, че енергията, освободена като междинен продукт на производството на електрическа енергия, се използва посредством технология за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия;
20. Счита, че е налице огромен потенциал за намаляване на емисиите в областта на енергийната ефикасност; призовава Комисията и държавите-членки да приемат амбициозни мерки и цели в тази област и да проучат възможността за завишаване на целта за 20 % намаление, предложена от Комисията;
21. Счита, че с добре балансирани национални данъчни системи/системи на облагане енергийната ефикасност в държавите-членки може да бъде повишена, а ненужното енергийно потребление - избегнато;
22. В допълнение, приканва Комисията и държавите-членки да разгледат внимателно възможността за въвеждане на данъчна система в целия ЕС, която да стимулира нисковъглеродна икономика, да насърчи използването на най-добрите налични технологии и производствени процеси, както и по-устойчивите форми на потребление за тази цел;
23. Приканва държавите-членки да изпълнят ангажиментите си, като вземат необходимите мерки за осигуряване на бързо прилагане на Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 16 декември 2002 г. относно енергийните характеристики на сградите³, която влезе в сила на 4 януари 2003 г. и която се очаква да донесе разходно ефективни икономии в сектора на строителството от около 22 %; приканва, следователно, Комисията да открие процедура срещу онези държави-членки, които все още не са предприели съответните мерки, необходими за прилагане на Директива 2002/91/ЕО;

³ ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 65.

24. Подчертава, че най-голямо увеличение на енергийното потребление е налице в транспортния сектор; пътният транспорт допринася с приблизително 25% от емисиите на CO₂ в Общността; следователно, приканва към насърчаване на обществения транспорт и приемане на задължителни мерки в транспортния сектор, включително и във въздухоплаването, за да се постигне еднакво намаляване на емисиите в сравнение с други сектори до 2020 г.;
25. Подчертава, че най-голямо увеличение на енергийното потребление е налице в транспортния сектор; пътният транспорт допринася с приблизително 25% за емисиите на CO₂ в Общността; следователно, приканва към развитие на по-интегриран и по-екологично чист обществен транспорт, със зачитане на околната среда и природните ресурси
26. Подчертава неотложната необходимост от намаляване на емисиите на CO₂ на автомобилите и следователно настоява Комисията да определи задължителен целеви показател от 120 г/км до 2012 г. за нови пътнически автомобили, които се продават в Европейския съюз;
27. Отбелязва предложението да се въведе задължителна цел за увеличаване на дела на възобновяемите енергийни източници в енергийния микс на ЕС до 20 % до 2020 г. като добра отправна точка; но смята, че тази цел трябва да бъде повишена до 25 % от енергийния микс на ЕС;
28. Отбелязва отсъствието на задължителни за отделните сектори цели за възобновяемите енергийни източници, тъй като единствено такива задължителни секторни цели ще донесат истинско намаление на емисиите на парникови газове за преодоляване на изменението на климата; настоятелно приканва Комисията, в допълнение към общата цел, да предложи от държавите-членки и конкретни секторни цели, по-специално за производство на електроенергия, отопление и охлаждане, за възобновяема енергия, като отчита различното им положение, както бе предложено в оценката на въздействието на Пътната карта за възобновяема енергия (COM(2006)0848);
29. Посочва отново, че отоплението и охлаждането с използване на възобновяеми енергийни източници предлага огромен потенциал за икономически ефективно намаляване на CO₂ и на зависимостта от изкопаемите горива; изразява съжаление от факта, че Комисията не е представила предложение за директива за насърчаване на отоплението и охлаждането чрез използване на възобновяеми енергийни източници, както бе обещано на Европейския парламент, но отбелязва, че Комисията все още планира законодателни мерки в тази област;
30. Подчертано настоява на своите препоръки за предложение за отоплението и охлаждането с използване на възобновяеми енергийни източници, съдържащо се в резолюцията на Парламента от 14 февруари 2006 г.⁴;
31. Отбелязва предложението на Комисията за задължителна минимална цел, делът на биогоривата да достигне 10 % от автомобилните горива до 2020 г.; изразява становище, че цел от 12,5 % също би била реалистична и желателна; подчертава значимостта на устойчивото производство на биогорива; приканва Комисията да

⁴ ОВ С 290 Е, 29.11.2006 г., стр. 115.

въведе схема на сертифициране и стандарти (например технически норми), които позволяват устойчиво производство на биогорива и които са приложими едновременно за произведените и за внесените в Европейския съюз биогорива;

32. Отбелязва, че Комисията признава важната в средносрочен аспект роля на изкопаемите горива и възможността за провеждане на допълнителни проучвания за намаляване на въглеродната им наситеност с оглед на целта да се ограничи повишението на температурата до 2°C за намаляване на CO₂; счита, че това би трябвало да включва продължителна модернизация и подобряване на тяхната ефикасност; развитието на ново поколение съоръжения; по-нататъшното развитие на ефикасен и икономичен метод на улавяне и съхранение на въглерода при въглища, газ и петрол, в съответствие с решенията, взети от Европейската технологична платформа за електроцентрали, работеща с изкопаеми горива, с нулево равнище емисии (Zero Emission Fossil Fuel Power Plant), както и премахването на бариерите, създадени от законодателството на ЕС; признава ролята на технологиите за улавяне и съхранение на въглерод за намаляване на емисиите на парникови газове;
33. Подкрепя предложеното енергийно партньорство с Африка; въпреки това, силно препоръчва да се установи подобно партньорство също с Китай и Индия, като се има предвид бързият ръст на емисиите на парникови газове в тези страни и неотложната необходимост да бъдат подпомогнати при изграждането на капацитет, както и при инвестициите в невъглеродни, ниско въглеродни и енергийно ефикасни технологии (със специално внимание към възобновяемите енергийни източници), и същевременно настоява ЕС да работи със съответните региони за спиране на обезлесяването на тропическите гори и за насърчаване на процесите на залесяване и повторно залесяване; освен това, предлага да се засили енергийното сътрудничество с Русия, Украйна, Северна Африка и страните от Каспийския регион;
34. Счита, че значителните усилия за намаляване на емисиите могат да се съчетаят с икономическото развитие и дори представляват предпоставка за устойчиво икономическо развитие в предстоящите десетилетия; отново посочва, че екологично чистите технологии могат да дадат на Европейския съюз конкурентно предимство, като същевременно допринасят в значителна степен за намаляване на емисиите; отбелязва, че екологично чистите технологии следователно са в центъра на една стратегия за устойчиво развитие, която е съвместима с поетите от ЕС ангажименти по Протокола от Киото и с Лисабонската стратегия;
35. Подчертава икономическите, социалните и здравословни последици от бездействието, посочени, наред с другото, в Доклада „Stern” относно икономическия ефект от изменението на климата; припомня, че липсата на действие би предизвикала щети в размер на 5-20 % от световния БВП на година, докато разходите за една разумна политика в областта на климата и инвестициите в чисти технологии се оценяват в границите на 0,5 % - 1 % от световния БВП на година до 2050 г., без да се отчитат допълнителните ползи за околната среда и здравето; признава, че забавянето на действието ще увеличи риска от отрицателни екологични последици и разходите за смекчаване на последиците;
36. Признава, че изменението на климата причинява сериозни екологични проблеми,

което изисква незабавно действие от страна на ЕС и на международната общност; смята, че до 2050 г. по-голямата част от енергийните потребности на ЕС трябва да се покрива от невъглеродни източници или да бъде произведена с технологии, които задържат емисиите на парникови газове, с ударение върху икономите на енергия, ефикасността и възобновяемите енергийни източници и че, следователно, има необходимост от установяване на ясна пътна карта за постигане на тази цел; приканва Комисията да определи амбициозни, но реалистични цели за енергийни технологии със свръхниски или нулеви и неутрални емисии на CO₂ за покриване на 60% от търсенето на електричество в ЕС до 2020 г., в подкрепа на европейските цели в областта на климата и сигурността на доставките;

37. Изразява становище, че би следвало да се насърчават научните изследвания в тази област и да се приемат ясни целеви показатели за околната среда, за да се стимулира развитието и използването на по-добри и по-екологични технологии;
38. Поддържа становището, че намаляването на емисиите в световен мащаб не трябва да води до други заплахи, като например разпространението на ядрени технологии или тероризъм; следователно смята, че ядрената тема трябва да остане извън Механизма за чисто развитие и съвместно изпълнение или други механизми, насочени към възнаграждаване на намаляването на емисиите в развиващите се страни;
39. Насърчава европейските граждани да вземат много по-голямо пряко участие в усилията за намаляване на емисиите; следователно приканва Комисията да засили действията си за повишаване на осведомеността с оглед на неотложността на положението с цел информиране на отделния човек за неговата роля за овладяване на изменението на климата;
40. Приканва отново Европейския съюз и неговите държави-членки да приемат амбициозна политика на технологични партньорства и трансфери на чисти технологии с развиващите се страни, с цел подпомагане развитието на техните икономики и повишаване на благосъстоянието им по по-устойчив начин;
41. Призовава Комисията да направи оценка на последиците от изменението на климата за повишаването на температурата на земната повърхност, намаляването на дъждовете и състоянието на подпочвените водни маси; счита за особено важно да се изследват последиците от намаляването на обработваемите повърхности като източници на биомаса и въглеродни резервоари; подчертава значението на определени практики на управление в селското стопанство;
42. Приканва всички свои заинтересувани комисии и делегации към тясна съвместна работа в областта на изменението на климата, с цел мерките на политиката му в сферата на промишлеността, енергетиката, транспорта, селското стопанство, научно-развойната дейност и други инициативи да бъдат по-добре съгласувани с целите във връзка с изменението на климата и темата за изменението на климата да бъде редовно повдигана на равнище междупарламентарни делегации и в контекста на Трансатлантическия законодателен диалог;
43. Приканва трите председателства на Съвета (Германия, Португалия и Словения) да следят за увеличаване на набраната скорост по отношение на изменението на климата, както и за повишение на степента на политическа ангажираност и на броя

на международните партньори в процеса на международно равнище;

44. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки и на Секретариата на UNFCCC, с молба да бъде разпространена до всички държави, които не са членки на ЕС и са страни по конвенцията.